

Lovforslaget sattes til Forhandling.

A. C. Mortensen: Dette Forslag er af en lignende Karakter som det foregaaende. Det gaar ud paa, at Loven om Udsættelse af Tvangsauktioner, hvis Gylighed udløber med indeværende Aar, forlænges indtil 31. Juli 1938, ogsaa af Hensyn til Gældssaneringsloven, og jeg skal anbefale ogsaa dette Forslag til en hurtig Behandling.

Jeg havde egentlig slet ikke tænkt mig, at vi skulde have haft nogen væsentlig Debat om disse Forslag, eftersom alle er enige om dem. Paa den Foranledning, der blev givet under Behandlingen af det foregaaende Lovforslag, vil jeg dog gerne have Lov til at sige, at naar man nu fra den Side, hvor man mener at have Patent paa at tale Landbrugets Sag, gør gældende, at alt, hvad vi herinde foretager os over for Landbruget, er kun at regne for Krykker, saa kunde der, hvis virkelig de Herrer, der taler paa den Maade, talte paa hele Landbrugets Vegne, være Anledning til, at vi herindefra sagde: Nu vel, saa skal Landbruget blive fri for disse Krykker! Men de Herrer taler jo ikke paa hele Landbrugets Vegne. Den store Del af Landbruget er jo glad for de Ting, Rigsdagen foretager til Gavn for Landbruget, og derfor kan jeg ogsaa være med til, at vi gennemfører det her foreliggende Lovforslag.

I øvrigt vil jeg hævde, at det er ganske ud i det blaa at tale om, at man i disse Kriseaar ikke har foretaget noget til Gavn for Landbruget. Det har jo været Rigsdagens Hovedvirksomhed i alle disse Aar at vedtage den ene Lov efter den anden til Gavn for Landbruget. (*J. S. Foget:* Saa har den været meget evneløs!) . . . Nej, den har ikke, for Forholdet var blevet det, at hver den middeldygtige Landmand, der sidder med en blot nogenlunde rimelig Gæld og i hvert Fald ikke skylder mere, end hans Ejendom er værd, har kunnet klare sig i de sidste Par Aar. Saadan var Stillingen, og at den nu er blevet lidt vanskeligere for nogle, skyldes, at Høsten i visse Egne har været daarlig. Men det er dog vel ikke Mening, at man ogsaa vil give Regeringen Skylden for det? Regeringen skal bære Skylden for meget, men det kan vel ikke være Mening, at den ogsaa skal bære Skylden for slette Høstaar.

Saa talte det ærede Medlem Hr. J. S. Foget om, at Landmændene havde maattet sælge deres Varer til de Dumpingpriser, der gælder i Udlandet. Vi har imidlertid vedtaget en Mængde Love netop om Fordyrelse

af Landbrugsvarer, en Fordyrelse, der svier haardt til Forbrugerne, til de mange med de smaa Indtægter, som har forfærdelig vanskeligt ved at skaffe Penge til at købe disse Varer for. Saa den Tale, forekommer det mig, skulde man lade være at komme med herinde, den kunde man godt nøjes med at holde ude omkring paa L. S.-Møderne.

Med Hensyn til Gældssaneringsloven og dens Gennemførelse ved jeg meget vel, at der i den allerførste Tid var nogen Gnidning, nogen Vanskelighed med Gennemførelsen, men jeg ved ogsaa — det har jeg Erklæringer om fra Formændene for Gældssaneringsudvalgene ude i Amterne —, at nu er det kommet ind i en god Gænge, nu gaar det godt. Men der er strømmet saa mange Andragender ind, at der naturligvis skal en vis Tid til at behandle dem, det kan man ikke komme uden om.

Med disse faa Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig Gennemførelse.

Hans Pinstrup: Det er meget beklageligt, at vi her i Rigsdagen fortsat skal beskæftige os med Lovforslag af den Karakter som det foreliggende. Desværre er Forholdet det, at mange Landbohem er blevet fattige, og hertil kommer den, af andre allerede omtalte, usædvanlig lille Høst i mange Landbrugsbedrifter, i Jylland nærmest Misvækst. Denne daarlige Høst vil med Landbrugets stærkt stigende Udgiftsniveau, skattemæssigt og driftsmæssigt, bidrage til at forringe Landbrugets Betalingssevne, og derfor tegner det kommende Aar sig meget mørkt for Landbrugshjemmene: stærkt formindsket Indtægt gennem en ringe Høst, usikre Produktionsafsætningsforhold, stærkt stigende Udgiftsniveau. Med dette som Baggrund er en fortsat Lovgivning af denne Art desværre nødvendig. Da Loven desuden staar i nøje Forbindelse med andre Love, der tangerer denne, f. Eks. Gældssaneringsloven og Akkord- og Henstandsloven, er det naturligt, at denne Lov faar samme Løbetid som disse, og jeg anbefaler dem til Vedtagelse.

Jeg ønsker dog, bl. a. paa Foranledning af det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensens Udtalelser før, at understrege over for den højtærede Minister — der i sin Forelæggelsestale rigtigt bemærkede, at Landbrugserhvervets Vilkaar endnu ikke er af den Art, at denne Lovgivning bør bortfalde —, at naar dette ikke har kunnet ske, saa er det bl. a., fordi Regeringen ikke i tilstrækkelig Grad har villet medvirke til at